# Wybieram to, co dobre

Wybory, odwaga i chrześcijańska nadzieja • Dn 1:8–17; Jk 1:5

## Myśl przewodnia

Mogę uczyć się wybierać dobro, spokojnie mówić o swoich granicach i prosić o pomoc.

## Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Każdego dnia coś wybieramy. Możemy podać komuś kredkę, poczekać na swoją kolej albo zabrać zabawkę bez pytania. Nasz wybór wpływa na innych ludzi.

W Biblii poznajemy Daniela. Mieszkał daleko od domu. Gdy poproszono go o coś, czego nie chciał zrobić ze względu na swoje przekonania, spokojnie o tym powiedział.

Daniel potrafił poprosić o inne rozwiązanie. Nie musiał krzyczeć ani nikogo obrażać. My również możemy mówić spokojnie, gdy czegoś nie chcemy.

Czasem mamy dwie możliwości i nie wiemy, którą wybrać. Możemy się zatrzymać, pomyśleć i zapytać o radę zaufaną osobę. Dobry wybór powinien być bezpieczny i życzliwy. Nie trzeba robić wszystkiego samemu.

Gdy nie wiemy, co wybrać, warto pomyśleć, zapytać kogoś zaufanego i prosić Boga o mądrość. Dobrych wyborów uczymy się codziennie.

## Cele lekcji

• Wskazuje jeden życzliwy wybór w zabawie.

• Ćwiczy proste zdanie: „Wolę inaczej, proszę”.

• Wie, że przy trudnej decyzji może poprosić zaufanego dorosłego o pomoc.

• Po wysłuchaniu opowieści odpowiada słowem, gestem albo wskazaniem ilustracji na pytanie: Co można zrobić przed trudnym wyborem?

## Przebieg zajęć

**Otwarcie i pytanie — 3 min**

Przygotuj dwa ilustracyjne przykłady i rozpocznij spokojną rozmowę: Co mogę zrobić, kiedy trudno mi wybrać? Pozwól odpowiedzieć wskazaniem obrazka, gestem lub w milczeniu.

**Czytanie tekstu i kontekst — 6 min**

Opowiedz własnymi słowami o fragmencie Dn 1:8–17; Jk 1:5. Daniel i jego towarzysze żyją na dworze obcego króla. Daniel postanawia nie naruszać ważnych dla siebie zasad i prosi przełożonego o możliwość innego postępowania. Działa spokojnie, szuka rozwiązania i przyjmuje odpowiedzialność za wybór. Jakub zachęca, by prosić Boga o mądrość. Odczytaj krótki i odpowiedni dla wieku urywek z Biblii. Nie używaj scen przemocy ani katastrof do pobudzania emocji.

**Rozmowa o znaczeniu — 4 min**

Dopytaj o zachowanie bohaterów i jedną bezpieczną decyzję. Myśl do zapamiętania: Mogę uczyć się wybierać dobro, spokojnie mówić o swoich granicach i prosić o pomoc. Porównuj przykłady fikcyjne, nie prosząc o zwierzenia rodzinne.

**Ćwiczenie i praktyka — 6 min**

Połóż obrazki: podzielenie się klockami, zabranie ich, zaproszenie do zabawy i wyśmiewanie. Dziecko pokazuje, które zachowanie pomaga innym. Z kukiełką przećwicz łagodne „nie, dziękuję” oraz „pomóż mi, proszę”. Dopuszczaj różne formy odpowiedzi, także milczenie. Nie wywieraj presji na ujawnianie osobistych doświadczeń.

**Podsumowanie i rodzina — 3 min**

Zapytaj: Co mogę zrobić, kiedy trudno mi wybrać? Przypomnij myśl: Mogę uczyć się wybierać dobro, spokojnie mówić o swoich granicach i prosić o pomoc. W domu można: Przy codziennej czynności dorosły daje dziecku dwa bezpieczne wybory i rozmawia o ich skutkach.

## Ćwiczenie uzupełniające

Z dwóch rysunków wybierz bezpieczne zachowanie i krótko powiedz dlaczego.

## Pytania i propozycje odpowiedzi

**Co mogę zrobić, kiedy trudno mi wybrać?**

Zatrzymać się, pomyśleć i poprosić o pomoc zaufaną osobę.

**Czy Daniel krzyczał na przełożonego?**

Nie. Opowiadanie mówi o prośbie i rozmowie.

**Czy zawsze muszę sam rozwiązywać trudny problem?**

Nie. Można poprosić dorosłego o pomoc.

**Co można zrobić przed trudnym wyborem?**

Zatrzymać się, pomyśleć i poprosić zaufanego dorosłego o pomoc.

## Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym legalnie używanym przekładzie
- Karta pracy SM-G1-A-46
- kartki, tablica i przybory do rysowania
- obrazki lub bezpieczne rekwizyty

## Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Dn 1 i Jk 1 wspierają rozmowę o sumieniu i mądrych decyzjach, ale nie oferują prostego wzoru rozwiązania każdego dylematu współczesnego. | Uzupełnienie IV: Dn 1 opisuje konkretną próbę wierności w obcym środowisku; nie ustanawia jednak gwarancji zdrowia za każdą dietę ani jednolitego obowiązku żywieniowego dla wszystkich dzieci. Sumienie wymaga wychowania, wiedzy i korekty; nie narażaj dziecka na ryzyko dietetyczne ani konflikt z opiekunami pod hasłem religijnego posłuszeństwa.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- Daniel 1 stanowi opowiadanie o wierności w warunkach zależności od obcej władzy. Narracja nie wyjaśnia jednoznacznie wszystkich przyczyn odmowy jedzenia potraw królewskich; nie sprowadzaj fragmentu do uniwersalnego przepisu dietetycznego.

• Daniel „postanowił w sercu” (Dn 1:8), a następnie zwrócił się z prośbą. Uwzględnij jego roztropność, dialog i odpowiedzialność, bez romantyzowania ryzyka.

• Sumienie podlega wychowaniu i sprawdzaniu. Sama silna pewność nie dowodzi słuszności przekonania. Zestaw rozeznanie z prawdą, troską o innych i konsekwencjami czynu.

• Jk 1:5 zachęca do szukania mądrości u Boga; nie obiecuje automatycznie odpowiedzi pozbawionej namysłu, nauki czy konsultacji z odpowiedzialną osobą.

• Dziecko w sprawach bezpieczeństwa może poprosić zaufaną osobę dorosłą o pomoc. Osobista decyzja wiary nie oznacza obowiązku ukrywania przemocy ani samodzielnego podejmowania niebezpiecznych działań.

• Rozwijaj umiejętność proszenia o radę oraz samodzielnego korygowania błędnego wyboru; nie utożsamiaj uporu z wiernością.

• Dn 1 i Jk 1 wspierają rozmowę o sumieniu i mądrych decyzjach, ale nie oferują prostego wzoru rozwiązania każdego dylematu współczesnego.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Dn 1 opisuje konkretną próbę wierności w obcym środowisku; nie ustanawia jednak gwarancji zdrowia za każdą dietę ani jednolitego obowiązku żywieniowego dla wszystkich dzieci. Sumienie wymaga wychowania, wiedzy i korekty; nie narażaj dziecka na ryzyko dietetyczne ani konflikt z opiekunami pod hasłem religijnego posłuszeństwa.

## Kontynuacja w domu

Przećwiczcie zdanie: „Potrzebuję chwili do namysłu”.